

EVENTYRENE BLIR SKREVET NED

På 1800-tallet ønsket mange at Norge skulle få sitt eget skriftspråk. Noen ville også ta vare på eventyr og historier fra forskjellige deler av landet. Hundrevis av eventyr ble samlet inn. De fleste eventyrene ble samlet inn av Peter Christen Asbjørnsen og Jørgen Moe. De reiste rundt i landet og skrev ned eventyr. Eventyrene ble fortalt på dialekt, men de ble ikke skrevet på dialekt. Asbjørnsen og Moe skrev eventyrene på dansk med mange norske ord. I gamle dager ble eventyrene fortalt både til gamle og unge. I dag blir eventyrene ofte fortalt til barn, og de blir brukt i barnehagen og på skolen.

Ordforklaringer på 1800-tallet

ønske (-et)
ta vare på
eventyr (et)
hundrevis
samle (-et) inn
i gamle dager
gammel; de gamle

ung; de unge

ofte
bruke (-te)
barnehage (en)

in the 19th
century
wish
take care of
fairy tale
hundreds
collect
in the old days
old; the old
people
young; the
young people
often
use
kindergarten

DE TO VENNENE OG BJØRNEN

To gode venner var ute og gikk på en vei. Plutselig fikk den ene øye på en bjørn. Han ble redd og klatret opp i et tre uten å si et ord til kameraten. Heldigvis visste den andre at bjørnen ikke rører noen som ligger stille. Han la seg derfor ned og lå helt, helt stille.

Bjørnen luktet på ham og pustet inn i øret hans. Men gutten lå stille. Etter en stund ble bjørnen lei og ruslet inn i skogen igjen.

Da faren var over, klatret gutten i treet ned igjen. «Hva hvisket bjørnen inn i øret ditt?» spurte han nysgjerrig. «Å, jeg husker ikke alt,» sa den andre. «Men noe husker jeg: Han spurte om du var vennen min. Og så sa han: Velg aldri en venn du ikke kan stole på når du er i fare.»

